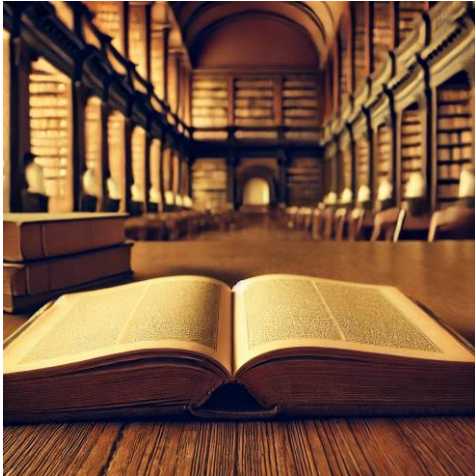

Net als de goede zorgen van zijn helaas veel te vroeg overleden goede vriend Theo Dillissen (incl. zijn weduwe Anke), schoonzus Marie Steenbergen-Eimers, Christa Brons, Anton Franken, Cora en Tarsy Lössbroek, Fred Robbers en de familie Kaagman. En de vele anderen die hem regelmatig zijn komen opzoeken. De uitvaartdienst was in zijn geliefde Johannes de Doperkerk in Wageningen (waar hij ook in het kerkelijk huwelijk getreden is met 'zijn Greetje' en waar ook haar uitvaartdienst heeft plaatsgevonden). Gevolgd door de crematie in crematorium Slingerbos te Ede.

Voor uw hartelijke belangstelling en medeleven voor en na het overlijden van onze lieve zwager en oom betuigen wij onze oprechte dank.

Marie Steenbergen-Eimers
Overige familie Steenbergen
Neef John Schut en zijn vriendin Jacolien Verheij

Ter herinnering aan:
Antonius Geurt Steenbergen
"Anton"
Geboren 19 september 1932 in Wageningen

Anton werd geboren op 19-09-1932 te Wageningen. De familie Steenbergen woonde toen aan de Essenlaan. Het gezin verhuisde later naar het huis van opa Visser (de pleegvader van Ton's moeder Anna Maria) aan de Veerstraat 55. Ton's tweede voornaam is een vernoeming naar deze opa. Met veel plezier kon Ton vertellen dat opa's pyjama in de winter regelmatig aan de buitenmuur vastgevroren zat. En hoe smerig hij het vond dat zijn opa zijn pruimtabak gewoon uit zijn mond haalde en het tijdelijk op de vensterbank neerlegde. Ondanks dat zijn broers naar iedere thuiswedstijd van FC Wageningen gingen en zijn vader Sjors een goede scheidsrechter was, heeft het voetbalvirus Ton nooit echt besmet, zelfs niet toen FC Wageningen in 1939 en 1948 nog winnaar van de KNVB-Beker werd. Vader Sjors deed zijn activiteiten als scheidsrechter uit liefde voor de sport, maar ook om wat bij te verdienen, vertelde Ton graag. Hij ging, net als zijn broers, naar de R.K. Jongensschool Sint-Aloysius aan de Otto van Gelreweg in Wageningen. Later is deze school gesloopt en is daar het Gelre Home appartementencomplex gebouwd. Hier heeft Ton vele jaren gewoond met zijn vrouw Gré tot 14-11-2015 toen zij overleed en daarna nog alleen tot in 2020. Om van de Veerstraat naar de R.K. Jongensschool Sint-Aloysius te komen liep Ton 4x per dag over het Kerkhofpad langs de Joodse begraafplaats. Die begraafplaats heeft veel indruk op hem gemaakt en verklaart waarschijnlijk zijn latere betrokkenheid bij de Stichting Joods Erfgoed en de totstandkoming van het Joodse monument "De Levenspoort" in Wageningen in 1988 en de Herinneringsstenen vanaf 2011. In de oorlog is hij twee keer geëvacueerd uit Wageningen. In mei 1940 naar de omgeving van Schoonhoven en eind 1944 naar Vinkeveen. In Vinkeveen is hij als kleine jongen van 12 jaar samen met zijn zus Annie op de Bevrijdingsdag in 1945 nog getuige geweest van een vuurgevecht tussen de Duitse strijdkrachten en de Nederlandse Binnenlandse Strijdkrachten, waarbij zelfs ook diverse handgranaten zijn gebruikt. Hierbij zijn toen 6 leden van de Binnenlandse Strijdkrachten om het leven gekomen.

Na de lagere school ging Ton naar het Klein Seminarie in Bergen op Zoom. Na het 3e jaar werd in goed overleg besloten om te stoppen met de opleiding. Daarna ging hij werken voor Van Gend en Loos. Daarbij werd hij al snel 'uitgezonden' naar de vestiging in Alkmaar, alwaar hij 'zijn Greetje', zoals hij dat altijd liefkozend zei, ontmoette. Het was geen liefde op het eerste gezicht van Gré haar kant, want toen een vriendin vroeg wat ze van Ton vond na hun eerste kennismaking, volgde een weinig enthousiast "Mwah..." Maar al snel sloeg de vonk wel over en op 21-05-1965 vond het burgerlijk huwelijk plaats van Ton en Gré en op 05-06-1965 het kerkelijk huwelijk in hun geliefde Johannes de Doperkerk in Wageningen. Ze verhuisden daarna weer terug naar het voor hem vertrouwde Wageningen. Alwaar hij tot zijn pensioen bij de bibliotheek van de Universiteit Wageningen heeft gewerkt als bibliothecaris. Hij keek regelmatig met veel genoegen terug op de omgang met de studenten al die jaren. Hij was daarnaast één van de zeven oprichters van de Historische Vereniging Oud Wageningen. Op het 50 jarig jubileum van deze vereniging op 17-04-2023 werd hij als enige nog levende oprichter daarvoor in het zonnetje gezet. In totaal heeft Ton minimaal 10 historische boeken en diverse historische artikelen geschreven over de stad Wageningen en de Joodse gemeenschap van Wageningen. Op 26 maart 2001 werd Ton voor al zijn inspanningen op dit gebied benoemd tot Officier in de Orde van Oranje Nassau. Naast deze officiële eretitel kreeg hij in 2020 in een artikel in het contactblad van de "Historische Vereniging Oud Wageningen" de onofficiële eretitel 'one of the grand old men' van Wageningen 'opgespeld'. In datzelfde jaar is hij in zijn appartement gevallen en korte tijd opgenomen geweest in het ziekenhuis in Ede. Daarna heeft hij in Pieter Pauw zijn intrek genomen. Op zijn verjaardag in 2023 heeft hij heel onfortuinlijk zijn heup gebroken. Daarna is het snel bergafwaarts gegaan, ondanks de goede verzorging van de medewerkers van het Verpleeghuis Pieter Pauw. Wij willen hen dan ook hartelijk danken voor al hun goede zorgen.